

Zalaszenthály gótikus temploma

2009 június 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejtőzködő Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmen kívül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

Tegnap megismerkedtünk Zalaszenthalmályfa gyönyörű román kori templomával, ezúttal másik zalai Szent Mihály-egyházat mutatunk be. Előbbi a Zalaegerszeg melletti Böde község külterületén, a török korban elpusztult középkori falu helyén található, a sorozatunkban most szereplő emlékünk nem messzire tőle, a megyeszékhelytől délre, a Keszthelyről Lendva felé vezető 75-ös számú főút mentén áll.

Már a középkorban igyekeztek névadással megkülönböztetni egymástól a két plébániát: Zalaszenthalmály 1234-ben „Santus Michael iuxta Plyske”, azaz a Pölöske melletti Szentmihály alakban tűnik fel oklevélben. Az országút, amelynek szélére épült a templom, már a rómaiak idején fontos logisztikai szerepet játszott Pannonia provincia kelet–nyugati tengelyében, az Alpok lábától a Duna menti limesig vezető közlekedési és hírtovábbítási rendszer gerincvonalaként. Lendván is, Keszthelyen is római erőd volt; az út menti magaslatot uraló zalaszenthalmályi templomot látva pedig szintén feltételezhetjük, hogy itt is épült kisebb pannon burgus vagy castrum, azaz váracska, és a hely a középkorban is megmaradt a fontos kereskedelmi és hadi útvonal egyik ellenőrzési pontjának. Az 1408-ban „Piliskezenthalmály”-ként említett és egészen 1882-ig Pölöskeszentmihály néven jegyzett falu a Zala irányába folydogáló Szévíz-patak fölötti dombhátra kapaszkodik fel. Kis szabad térség közepén található a templomdomb, amelyet a tornyos, keletelt szentélyi templom koronáz meg. A tiszta gótikus stílusú épület kétszakaszos hajójához arányosan keskenyebb, sokszögzáródású szentély csatlakozik. A szabályosan kiosztott, lépcsős támpillérek a csúcsíves, bordás boltozat vállaival szemközt állnak. A kétosztású, kábelletes ablakok összefutása közé halhólyag mintájú, faragott mérműveket szerkesztettek. A bejárat a hajó déli oldalán nyílik, míg a barokk jegyeket viselő magas torony a szentély északi oldalához tapad, a középkori ferences kolostortemplomokhoz hasonlóan. Emiatt és az egyes gótikus részletek magas színvonala miatt még az sem merész feltevés, hogy egy közeli város – talán Keszthely – korabeli franciskánus építőhelyének tagjai dolgoztak e falusi templomon.

A rendelkezésre álló adatok szerint a XV. századi épületet 1760 táján újjították fel először, ekkor alakították át boltozatát és belső részleteit. 1805-ben tűz pusztította, ezt követően 1939-ben renoválták. 1965 óta több ízben végeztek rajta kisebb-nagyobb felújítási munkálatokat. A feltűnően szép arányú, a háborúkat e vidéken ritka épségben túlélte gótikus templommal – amelynek védőszentje Szent Mihály arkangyal, a lelkek mérlegelője – halottaink emléke előtt is tisztelgünk.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló